

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗΣ ΔΥΣΗΣ Ι

Ενότητα #6: Λατινικά

Η τοποθεσία της Ρώμης

Νικόλαος Καραπιδάκης
Τμήμα Ιστορίας

Άδειες Χρήσης

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό υπόκειται σε άδειες χρήσης Creative Commons.
- Για εκπαιδευτικό υλικό, όπως εικόνες, που υπόκειται σε άλλου τύπου άδειας χρήσης, η άδεια χρήσης αναφέρεται ρητώς.

Χρηματοδότηση

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό έχει αναπτυχθεί στα πλαίσια του εκπαιδευτικού έργου του διδάσκοντα.
- Το έργο «Ανοικτά Ακαδημαϊκά Μαθήματα στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο» έχει χρηματοδοτήσει μόνο τη αναδιαμόρφωση του εκπαιδευτικού υλικού.
- Το έργο υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και από εθνικούς πόρους.

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η τοποθεσία της Ρώμης

Ο Κικέρωνας (106-43 π.Χ.) εμπνευσμένος από τον Πλάτωνα, επιχειρεί μέσα από το έργο του «Περί Πολιτείας», να ορίσει την ιδανική διακυβέρνηση. Αυτή κατά τον Κικέρωνα θα ήταν μια μείξη της ολιγαρχίας, της αριστοκρατίας και της δημοκρατίας. Στο δεύτερο βιβλίο του έργου ο συγγραφέας αφηγείται την ιστορία της της βασιλείας στη Ρώμη (745-509 π.χ.) και αναδεικνύει πώς η μοναρχία, την οποία εγκαθίδρυσε ο Ρωμύλος, μετατράπηκε σε τυραννία κατά τη βασιλεία του Ταρκουίνου του Υπερήφανου, τελευταίου βασιλιά των Ρωμαίων. Στα κεφάλαια 5-6, που παραφράσαμε ελαφρώς, ο Κικέρωνας διηγείται με ποιο τρόπο επελέγη από τον Ρωμύλο, η τοποθεσία πάνω στην οποία θα χτιζόταν η Ρώμη.

Cicero, De republica, II, 5-6

Romulus, vir magno ingenio sollertiaque, in pulcherrimo loco multisque commodis praedito Romam condidit. In ripa enim tranquilli fluvii sita, urbs Roma res¹ ad vitam necessarias non solum per mare², sed etiam e terra semper accepit nec vitia maritima praebuit.

Praeterea, quia juga ardua et nativa praesidia habuit, multos annos intacta permansit; unum aditum³, qui erat inter Esquilinum et Quirinalem, cinxit Romulus fossa vastissima. Sic munitum locum delegit Romulus.

Itaque dixit Cicero orator: “Divinae sapientiae plenus fuisti, Romule, et Romanorum prudentissimus⁴.”

1. res, αιτ. πληθ. του res, rei, θηλ.: τα πράγματα
2. αιτ. εν. του mare, is, ουδ. : η θάλασσα
3. αιτ. εν. του aditus, us, αρσεν. : πέρασµασµα, σηµείο πρόσβασης
4. prudentissimus, ο ευφύεστατος

Λεξιλόγιο

Romulus, i, αρσεν. : Ρωμύλος

vir, viri, αρσεν. : ο άνδρας, το αρσενικό φύλλο

ingenium, ii, ουδ. : α) ο χαρακτήρας, το φυσικό β) η ευφυΐα, το προσόν
sollertia, ae, θηλ. : η ικανότητα, η επιδεξιότητα
pulcher, chra, um : όμορφος, ωραίος
commodus, a, um : α) κατάλληλος, προνομιούχος β) βολικός
 incommodus, a, um : ακατάλληλος, δυσάρεστος
 commode (επιρ.) : καταλλήλως
 commodum, I, ουδ. : το πλεονέκτημα
praeditus, a, um + αφαιρ. : προικισμένος με ...
Roma, ae, θηλ. : η Ρώμη
enim (συνδ.) : πράγματι
ripa, ae, θηλ. : η όχθη
tranquillus, a, um : ήσυχος, ήρεμος
fluvius, ii αρσεν. : ποτάμι
situs, a, um : τοποθετημένος
necessarius, a, um : αναγκαίος, απαραίτητος
non solum... sed etiam : όχι μόνο ... αλλά και
per (προθ. + αιτ.) : δια μέσου, μέσω
semper (επιρ.) : πάντα, παντοτινά
accipio, is, cepi, ceptum, ere : λαμβάνω, δέχομαι
vitium, ii, ουδ. : το ελάττωμα
maritimus, a, um : θαλάσσιος, παραθαλάσσιος
praebeo, es, bui, bitum, ere : παρουσιάζω, προσφέρω
praeterea (επιρ.) : επιπλέον
quia (συνδ.) : επειδή
jugum, i, ουδ. : α) ο ζυγός β) το ύψωμα, η κορυφή του βουνού
arduus, a, um : υψηλός, απόκρημνος, δύσκολος
nativus, a, um : φυσικός, ιθαγενής
praesidium, ii, ουδ. : α) προστασία β) θέση, θέση άμυνας
habeo, es, ui, itum, ere : έχω, κατέχω
annus, i, αρσεν. : ο χρόνος, η χρονιά
intactus, a, um : άθικτος, ανέπαφος
permaneo, es, mansi, mansum, ere : παραμένω, μένω
 maneo, mansi, mansum, manere : μένω
inter (προθ. + αιτ.) : μεταξύ, ανάμεσα, δια

Esquilinus (mons) : το όρος Εσκουλίνο στη Ρώμη
cingo, is, cincti, cinctum, ere : περιβάλλω, περικλείω
fossa, ae, θηλ. : η τάφος
vastus, a, um : ευρύς, πλατύς
sic (επιρ.) : έτσι, κατ' αυτό τον τρόπο
munitus, a, um : οχυρωμένος
deligo, is, legi, lectum, ere : διαλέγω, επιλέγω
itaque (συνδ.) : γι' αυτό τον λόγο
dico, is, dixi, dictum, ere : λέγω
divinus, a, um : θεϊκός, θείος
deus, dei : θεός
sapientia, ae : σοφία, σύνεση
plenus, a, um + γεν. ή αφαιρ. : γεμάτος, πλήρης
Romanus, a, um : Ρωμαίος

Επανάληψη τα ουσιαστικά της β' κλίσης και τα επίθετα που κλίνονται κατά τη β' κλίση, του τύπου bonus, a, um
Τον υπερθετικό βαθμό -issimus, -errimus, ή με τον «ανώμαλο» τρόπο του τύπου magnus – maximus

Να θυμάστε : minime pulcher = ελάχιστα ωραίος